

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W KONINIE
ДЕРЖАВНА ВИЩА ПРОФЕСІЙНА ШКОЛА В КОНІНІ
UNIWERSYTET NARODOWY W UŻHORODZIE
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
PAŃSTWOWY UNIWERSYTET PEDAGOGICZNY IMIENIA
IWANA FRANKI W DROHOBYCZU
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
AKADEMIA KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO W CHERSONIU
ХЕРСОНСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ
PAŃSTWOWY UNIWERSYTET PEDAGOGICZNY W KRZYWYM ROGU
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

PROGRAM
ПРОГРАМА

ROZWÓJ NOWOCZESNEJ EDUKACJI I NAUKI:
REZULTATY, PROBLEMY, PERSPEKTYWY

РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ:
РЕЗУЛЬТАТИ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Materialy IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej
Матеріали IV-ї Міжнародної науково-практичної конференції

15 czerwca 2018 roku
15 червня 2018 року

Konin – Użhorod – Drohobycz
Конін – Ужгород – Дрогобич

2018

Калита Наталія – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та методики початкової освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Мачогон Божена – студентка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
«Виховання ціннісного ставлення до особистості в учнів початкової школи».

Калініна Ірина – аспірант ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

«Інноваційні підходи щодо професійної адаптації державних службовців до управлінської діяльності».

Кизенко Василь – кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу дидактики Інституту педагогіки НАПН України
«Проблеми модернізації змісту варіативного освітнього компонента в умовах профільного навчання і розвиток дидактичних технологій його реалізації».

Кизенко Василь – кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу дидактики Інституту педагогіки НАПН України
Савченко Михайло – учитель-методист історії, Заслужений вчитель України, заступник директора з навчально-методичної роботи Київської гімназії східних мов № 1
«Роль дидактичних технологій у процесі досягнення учнями обов'язкових результатів навчання та формування культурно-мовних і морально-громадянських цінностей».

Кирильчук Ігор – здобувач наукового ступеня
Кирильчук Юрій – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики професійної освіти Рівненського державного гуманітарного університету
«Навчальний текст у структурі самостійної роботи підготовки вчителів трудового навчання».

Ковальчук Володимир – доктор педагогічних наук, доцент кафедри математики, інформатики та методики їх викладання у початковій школі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Касперська Марія – студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
«Методичні особливості проведення позаурочної роботи з математики в початковій школі».

Коломієць Наталія – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри виховних технологій та педагогічної творчості Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.
«Сучасні тенденції розвитку особистості педагога ЗВО».

Кондратенко Тетяна – здобувач кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
«Актуалізація методики формування у майбутніх учителів технологій економічної компетентності».

Коноплян Наталія – магістрант кафедри загальної педагогіки, дошкільної, початкової та спеціальної освіти Ізмаїльського державного гуманітарного університету

«Психолого-педагогічні особливості проведення ігор у дошкільному закладі».

Костенко Тетяна – студентка 4 курсу відділення «Початкова освіта» ВНКЗ «Білгород-Дністровське педагогічне училище»

Керівник: Звягіна Лариса – викладач методики виховної роботи вищої кваліфікаційної категорії, ВНКЗ «Білгород-Дністровське педагогічне училище» Одеської області

«Шкільне самоврядування як засіб формування активної життєвої позиції школяра».

Костіна Валентина – докторант кафедри початкової, дошкільної та професійної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди
«Інновації у методичному забезпеченні професійної підготовки фахівців соціальної галузі до профілактики дезадаптації учнів».

Костюк Тетяна – кандидат політичних наук, доцент, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії інтернаціоналізації вищої освіти Київського університету імені Бориса Грінченка

Виговська Ольга – кандидат політичних наук, завідувач науково-дослідної лабораторії інтернаціоналізації вищої освіти Київського університету імені Бориса Грінченка

Маньковська Ірина – науковий співробітник науково-дослідної лабораторії інтернаціоналізації вищої освіти Київського університету імені Бориса Грінченка
«Інтернаціоналізації вищої освіти та її ризикоформуєчий потенціал».

Косянчук Сергій – кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник відділу дидактики Інституту педагогіки НАПН України
«Соціономічна сутність дидактичних технологій як основа освітньої стратегії і навчання».

Кравченко-Дзондза Олена – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання у початковій школі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Гринчак Ірина – студентка третього курсу факультету початкової та мистецької освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
«Формування ціннісного ставлення до рідного краю в учнів початкової школи».

Кравченко-Дзондза Олена – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання у початковій школі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Кахнич Ірина – магістр факультету початкової та мистецької освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
«Формування соціокультурної компетентності учнів початкової школи».

Подальшого дослідження потребує питання використання у професійній підготовці майбутніх фахівців соціальної галузі інноваційних інтегративних профілактичних заходів, під час яких з учнями працює мультидисциплінарна команда фахівців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Костіна В.В. Теорія та практика використання етнопедагогічних засобів у професійній підготовці майбутніх фахівців соціальної сфери до профілактики дезадаптації учнів: Навчально-методичний посібник. – Харків: ФОП Мезіна, 2018. – 112 с.
2. Селевко Г.К. Современные образовательные технологии: Учебное пособие. – Москва: Народное образование, 1998. – 256 с.

*Тетяна КОСТЮК, Ольга ВИГОВСЬКА, Ірина МАНЬКОВСЬКА
(Київ, Україна)*

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЇЇ РИЗИКОФОРМУЮЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Свого часу, в контексті синергетичної парадигми розвитку людства, інтенсифікація міждержавних відносин і діалог культур оформились у прагнення держав-націй до об'єднання у вирішенні спільних проблем, уніфікованості підходів у виробленні стратегії державного реагування на виклики і загрози сучасності, що вилилось у всеохоплюючий глобалізаційний рух. Усунення різного роду «кордонів» наразі охоплює всі сфери державного розвитку. Так, говорять про глобалізацію або інтеграцію в сфері зовнішніх зв'язин і міжнародних відносин, інтернаціоналізацію в освіті, адаптацію в праві, асиміляцію в культурі.

В освітній сфері міждержавна комунікація з метою вироблення і узгодження спільних критеріїв до надання освітніх послуг, наукових досліджень, уніфікації нормативної бази, узгодження пріоритетів та забезпечення якості освіти оформилась в процес інтернаціоналізації. Головними векторами, за якими розвивається сучасна міжнародна компонента вищої освіти – це, по-перше, об'єднання науково-педагогічних зусиль і ресурсів, а по-друге, академічна мобільність і програми подвійних дипломів. Такі програми спричинили активізацію вивчення іноземних мов і культур, зближення навчальних програм і дипломів, академічна мобільність студентів і викладачів. Дедалі частіше особисті академічні подорожі та контакти доповнюються або замінюються віртуальною мобільністю – контактами за допомогою ІКТ, які дозволяють зробити міжнародне співробітництво університетів більш інформативним і інтенсивним. Крім того, щороку кожен державний вуз резервує місця для іноземних студентів, організовуються літні мовні кампуси, в університетських містечках побудовані гостьові будинки для іноземних студентів і викладачів. Економічне і рейтингово-статистично держава від цього тільки виграла. Проте є й інший бік інтернаціоналізації освіти, який має глибокі політичні і стратегічні наслідки.

Доступність навчання у великих міжнародних університетах, більш сприятливі умови працевлаштування за кордоном, покращення ситуації з рівнем володіння іноземними мовами, відкритістю Європи для української молоді та можливість отримати європейський диплом спричинили масову міграцію вітчизняного студентства за кордон. Навчання, стажування, проведення наукових досліджень за кордоном розширюють культурні горизонти, збагачують індивідуальний досвід, мережу наукових контактів, знання іноземних мов. Натомість в Україні в рази збільшився контингент іноземних студентів значно нижчого «гатунку», але питання фінансової користі від навчання іноземців відсуває на другий план питання якості пропонованої їм освіти.

За статистикою МОН України станом на 23 березня 2018 року в нашій державі загалом перебуває на навчанні 66310 іноземних студентів зі 147 країн світу. З них найбільше студентів з Індії (16.4%), Азербайджану (11.3%) та Марокко (8.8%), що в кількісних показниках становить 10884, 7522, 5865 осіб відповідно [1]. Найбільш популярними є ВНЗ Харкова, Києва, Одеси

Запоріжжя без прив'язки до форми власності. Створюються численні культурні центри, асоціації, осередки. Так, приміром, є Громадська організація «Всеукраїнська асоціація корейців», Громадська організація «Спілка азербайджанської молоді в Україні», Всеукраїнська громадська організація «Єврейський форум України»; Громадська організація «Азербайджанський культурний центр імені Мусліма Магомаєва», Спілка об'єднаних громадян «Рада німців України», Всеукраїнська спілка громадських організацій «Федерація польських організацій на Україні», Асоціація болгар України та ін., які стають не лише культурними осередками етнічних меншин, а й активними учасниками політичного процесу в Україні. З одного боку, іноземці в Україні живуть і діють за чинним національним законодавством, вивчають мову і культуру, популяризуючи нашу країну в світі. А з іншого, інтернаціоналізація і між університетська «міграція» спричиняє так звані соціальні ризики, до яких відносять: по-перше, комерціалізацію освіти, по-друге, відтік мізків, по-третє, домінування невластивих закордонних гносеологічних підходів, по-четверте, втрату культурної ідентичності, по-п'яте, іноземних виробників і/або постачальників низької якості. Крім того вітчизняна педагогіка, яка має безліч автентичних оригінальних і прогресивних наукових шкіл, втрачає свою ідентичність, підлаштовуючи процес організації та оцінювання якості роботи під світові вимоги і тренд до тотальної академічної та наукової комерціалізації. І такий стан речей спостерігається не лише в Україні: багато держав не поспішають розглядати інтернаціоналізацію як частину своєї державної стратегії в глобалізованому освітньому просторі чи то з метою збереження власної стратегії організації освіти, чи через неординарні можливості для інтегрування та адаптування національної системи освіти до світових вимог в цій галузі. Цілком логічні причини, як от низький рівень економічного розвитку, політична нестабільність, інформаційна ізоляція, культурні традиції тощо, багато країн залишилися на периферії тенденцій модності, але недосконалому тренду – інтернаціоналізації в освіті і науці.

Крім того і інтернаціоналізація в її сьгоднішньому вигляді, на нашу думку, більше не є далекоглядною і всеосяжною стратегією. Ми глибоко переконані, що якщо класична освіта не враховуватиме зростаючих вимог щодо форм і методів подачі інформації, то через набирання звороті практику активного впровадженню масових відкритих освітніх онлайн курсів, вона стане просто рудиментом. Масові відкриті онлайн курси в епоху шаленого розвитку і поширення ІКТ стануть ефективною альтернативою традиційній класичній освіті, особливо для мотивованих студентів. Звичайно, це сприятиме здешевленню вартості освітніх послуг і їх доступності, але, безсумнівно, не найкращим чином відобразиться на їх якості. Крім того, деякі професії взагалі можуть зникнути через тотальну комп'ютеризацію і роботизацію. Все це і треба враховувати при формуванні стратегії розвитку кожного окремого ВНЗ, і нової стратегії державної політики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чисельність іноземних студентів у ВНЗ України / Офіційна сторінка Міністерства освіти і науки у мережі Фейсбук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/UAMON/photos/pcb.2096621573697743/2096605870365980/?type=3&theater>

*Сергію КОСЯНЧУК
(Київ, Україна)*

СОЦІОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ДИДАКТИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ОСНОВА ОСВІТНЬОЇ СТРАТЕГІЇ І НАВЧАННЯ

У контексті розвитку сучасних української освіти і вітчизняної дидактики як теорії навчання коло наших наукових інтересів складають соціальні аспекти дидактичних технологій, що реалізуються в умовах профільного навчання, і такі, що можуть бути імплементовані в матрицю освітнього процесу закладів загальної середньої освіти. З результатами відповідних розвідок, інтегрованих цього році у матеріалах науково-практичних заходів різних рівнів, можна